

VIKTORS NAGLIS

- Krustpils un Atašienes Romas katoļu draudžu **prāvests** (kopš 2004. gada)
- Dzimis 1975. gada 3. jūnijā Varakļānos
- Bērnība un skolas gadi aizvadīti Līvānos
- Beidzis Līvānu 1. vidusskolu
- 1993. gadā pēc pāvesta Jāņa Pāvila II vizītes Latvijā uzsāk studijas Rīgas Romas katoļu priesteru **garīgajā seminārā, iegūstot bakalaura grādu teoloģijā**
- Ordinēts par priesteri (2000. – jubilejas gadā); vikārs Aglonas bazilikā, kā arī kapelāns **Aglonas katoļu ģimnāzijā** (2000)
- **Vikārs Varakļānu katoļu baznīcā** (2002)
- Prāvesta vietas izpildītājs **Dagdas, Okras un Ludvikovas Romas katoļu draudzēs** (2003)

no Māru un baznīcas Dievmātes svētkiem. Vēl tagad Marijas debesīs uzņemšanas svētkus dažs Latgalē sauc par Lielo Māru. Ne V. Naglis, ne viens no viņa priekšgājējiem – priesteris Smelters Skaistas draudzē pie Krāslavas, kurš Krišjānim Baronam palīdzējis vākt tautasdziesmas un apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni – nenodala tautisko garu no priesteriskās darbības, lai gan daļai garīdznieku šādas darbības nepatīk. Arī Smelters un latgaliskās gramatikas veidotājs Pēteris Strods cēlies no Varakļāniem – tāpat kā Viktors Naglis. Pēdējais jūtoties nedaudz privileģētāks.

Bet ne visas ar Lielo Gavēni un Lieldienām saistītās bērniības atmiņas esot patīkamas. Pūpolu dienā vecāki pamanījušies agri piecelt un pērt ar aukstiem pūpolu zariem, jo tā bijis pieņemts. Bet Lieldienu rīti atmiņā ar ļoti agru celšanos un kaut kā jauna – jaunu zeķu vai balta, jauna krekla – uzģērbšanu. Lielā nedēļa bijusi īpaša ar liturģiskajiem dievkalpojumiem pirmām kārtām; sekoja mājas tīrīšana, visa kārtošana, pirmos mazgājot logus.

Bērniības Lieldienu atmiņas mudinājušas izšķirties par priesterību. Dzimtajos Varakļānos agrajos Lieldienu Augšāmcelšanās dievkalpojumos svētku gājienos ģimenes tradīcija bijusi vējliktura nešana. Vietējais grāfs sudraba lukturus iegādājies baznīcas reliģiskajam vajadzībām un izdalījis dzimtām, kas tos nesīs. Viens no lukturiem – Nagļu dzimtai. «Aukstajā, drēgnajā rīta procesijā es ieraudzīju, ka pāri cilvēku galvām peld vējlukturis. Man bija savdabīga drošības apziņa – ja ir vējlukturis, tur ir arī mūsējie,» Viktors atceras. Kad esot brīvāks, viņš mēdz aizbraukt uz dzimto dievnamu, kur apbrīno, kā agrāk cilvēki rūpējušies par vizuālo. Pat simboliskie vējlukturis apsudraboti, ar vitražas stikliem un krustu galā; tie kātā brīvi šūpojas. «Domājot par mūsdienu minimalismu – vai tikai tas neliecina par gara nabadzību?» prāto priesteris.

Tilts starp cilvēkiem un laikiem

Par to, kā ir pašlaik, priesteris stāsta, ka jūtoties pietūkēts, jo esot tik daudz visa kā, ka jāsāk izsijāt, kas ir svarīgākais. Viņam gribas apsēsties un kaut ko lasīt, lai uzpildītos. «Aizraujoties ar aktivitātēm, kļūst bail, ka nesāku uzlikt cilvēkus personīgi, kad sāk zust izjūta, ka katrs ir atšķirīgs. Esmu pārāk prasīgs, un, nedod, Dievs, ka tas sāks robežoties ar neiecietību... No visiem kaut ko uzstājīgi prasīt ir nepareizi. Nekritīs visi reizē un visi reizē nepiecielsies. To darīs katrs atsevišķi,» – tā priesteris. Tomēr latviešiem pašlaik ir vairāk jāpiestrādā, lai atrastu sev kopējo būtisko, jo esam pārāk katrs ierāvušies sevī.

Priesteris ir kā tilts starp baznīcu, sabiedrību un laikiem. «Lai Dievs dod, ka vi-

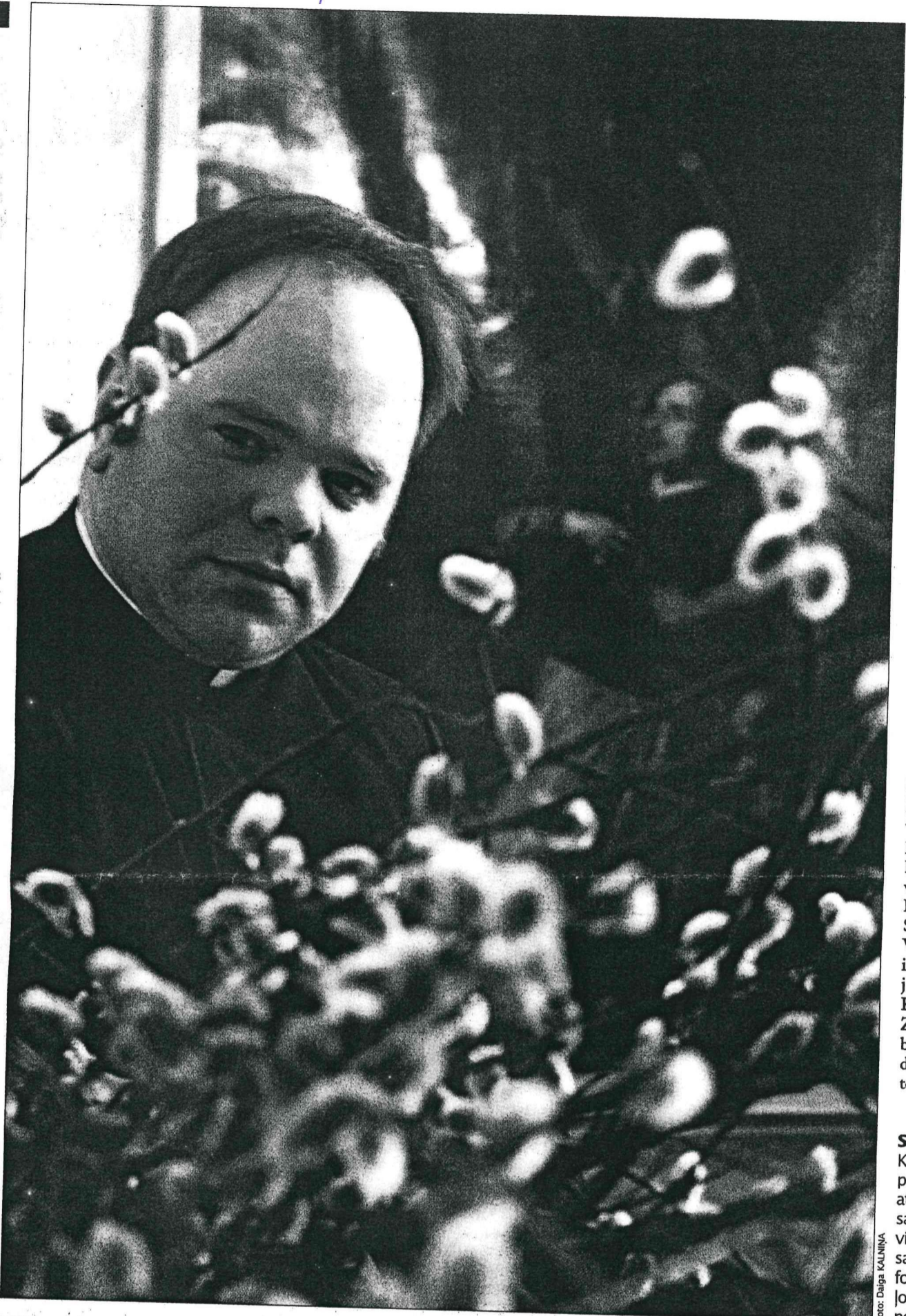

Foto: Daiga KALINIŅA

ņi spēj blakus kalpošanai izdarīt ko paliekošu. Jūtos nedaudz privileģēts, jo Dievs man ir devis savas izcelsmes un pagātnes apziņu.»

Viktors Naglis aizrāvējis ar vienu no grāfu Borhu dzimtām, kurai veidojis izstādi par Borhu muižu Varakļānos, jo saglabājies bagāts klāsts vēsturisko liecību. Otru izstādi veidojis par Dienvidlatgales Dagdas novada Hilzeniem. Izstādes bijušas Varakļānu muižā, Dagdā, Rēzeknē, Nacionālajā bibliotēkā. Visbeidzot visas ekspozīcijas tikšot apvienotas izstāžu triptihā. Priesteris apzina un pēta arī Latgales krucifiksus un ceļu krustojumos izvietotos lūgšanu namus, jo esot svarīgi neatstāt novārtā pozitīvo, audzinošo informāciju, kas līdz ar Latgales tradīciju saistāma ar folkloru, kas dzimusi baznīcas paspārnē. Vispirms rodas ideja. Tad priesteris meklē cilvēkus, kuri var palīdzēt to īstenot. Tie atrasti Nacionālajā un Akadēmiskajā bibliotēkā, kas palīdzējušas apkopot materiālus. Ir doma no savāktā veidot grāmatu.

Uz jautājumu, vai vienmēr garīgās dzīves sakārtotāja misijai pietiek spēka, priesteris teic, ka dažkārt dzīvinošais elements apstāst. Tad mēģinot to rast, apmeklējot dzimto pusi, klausoties labu klasisko mūziku. «Dievs vienmēr dod, ja tu lūdz. Dievs vienmēr atbild. Kad Sv. Terēzes relikvijas redzēju Viļņā Lietuvā, lūdzu, lai tās izdotos atvest uz Latviju, un jau pēc nedēļas tās bija Krustpilī. Piepildījušās arī Ziemassvētku ilgas – Jēģera balss skanēs Krustpils katoļu dievnamā Lieldienās,» priesteris priecājas. ■

SAULE IR ATGRIEŠANĀS.

Krustpils katoļu draudzes priesteris Viktora bērniības atmiņās visspilgtākie ir saulainie Lieldienu rīti, jo viņš vienmēr ilgojies pēc saules. Etnogrāfija un folklorā, kā domā priesteris, ļoti patiesi skaidro šo svētku nozīmi. Saule ir atgriešanās

3E
LATVIJAS
ELEKTROTEHNIKAS
AFSAIMNIEKOŠANA

Nodod nolietotās elektropreces un laimē jaunas!

No 17.03. līdz 02.06. nodod nolietoto elektrotehniku tās savākšanas punktos* Rīgā, Vidzemē un Latgalē, piedalies loterijā un laimē vienu no 40 saimniecībā noderīgām balvām

www.3e.lv

Izloze notiks 11.06.2008. Uzvarētāji tiks publicēti Latvijas Avīzē, www.3e.lv un informēti personīgi.
* Informācija par savākšanas punktiem un loterijas noteikumiem www.3e.lv vai pa tālruni 67378393

Esi aktīvs, rīkojies zaļi!